

beschikking

GERECHTSHOF 's-HERTOGENBOSCH

Raadkamer

Afdeling strafrecht

Bijzondere zaak, nummer: 001168-18

Parketnummer: 20-003086-15

Uitspraakdatum: 21 oktober 2019

Beschikking ex artikel 89 van het Wetboek van Strafvordering

Beslissing op het op 11 december 2018 ter griffie ingediende verzoekschrift van:

[REDACTED]
geboren op [REDACTED]
te dezer zake domicilie kiezende te 3531 AK Utrecht aan de Muntkade 1, ten kantore
van mr. W. Hendrickx.

Het verzoek strekt tot toekenning van een vergoeding ten laste van de Staat voor de schade, welke de verzoeker stelt te hebben geleden ten gevolge van ondergane verzekering en voorlopige hechtenis.

Het onderzoek van de zaak

Het verzoek is door de raadkamer van dit hof op 8 april 2019, 3 juni 2019 en 23 september 2019 in het openbaar behandeld.

De verzoeker is ter terechtzitting van 23 september 2019 – hoewel behoorlijk opgeroepen – niet verschenen. Mr. Hendrickx is ter terechtzitting verschenen.

Het hof heeft kennis genomen van hetgeen door de advocaat-generaal en mr. Hendrickx naar voren is gebracht.

De beoordeling

Het verzoek is tijdig ingediend.

Uit de inhoud van de gedingstukken, waaronder begrepen de stukken van de strafzaak, blijkt dat de verzoeker van 31 december 2012 tot en met 26 juni 2013, van 4 juni 2015 tot en met 6 april 2018 en van 11 september 2018 tot en met 18 september 2018 in voorlopige hechtenis heeft gezeten. Voorts blijkt daaruit dat de verzoeker van 6 april 2018 tot en met 11 september 2018 in het kader van de schorsing van de voorlopige hechtenis (gesloten) heeft verbleven in de forensische psychiatrische kliniek De Woenselse Poort. In totaal gaat het om 1380 dagen.

Uit de inhoud van de gedingstukken blijkt bovendien dat de verzoeker bij arrest van dit hof van 17 september 2018 is vrijgesproken van hetgeen onder 1 aan hem ten laste was gelegd. De verzoeker is ter zake van het onder 2 ten laste gelegde – handelen in strijd met artikel 27, eerste lid van de Wet wapens en munitie – ontslagen van alle rechtsvervolging.

Gelet op het bovenstaande blijkt dat aan de voorwaarden waaronder op de voet van artikel 89, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering aan de verzoeker, als gewezen verdachte, een schadevergoeding kan worden toegekend is voldaan.

Het hof is van oordeel dat er gronden van billijkheid aanwezig zijn een vergoeding toe te kennen voor de periode dat de verzoeker in voorarrest heeft doorgebracht, alsmede voor de periode dat de verzoeker, als voorwaarde voor schorsing van de voorlopige hechtenis, in de forensische psychiatrische kliniek heeft verbleven.

Op basis van de inhoud van de gedingstukken en hetgeen mr. Hendrickx ter terechtzitting omtrent de persoon van de verzoeker naar voren heeft gebracht, is het hof voorts van oordeel dat in het onderhavige geval gronden van billijkheid aanwezig zijn om – zoals verzocht en ook door de advocaat-generaal geadviseerd – een hogere vergoeding toe te kennen, te weten een vergoeding van € 200,00 voor elke dag die de verzoeker in verzekering en in (het kader van de schorsing van het) voorarrest heeft doorgebracht. In dit verband is het hof in het bijzonder gebleken dat het voorarrest gezien de psychische gezondheidstoestand van de verzoeker zeer ingrijpende gevolgen voor hem heeft gehad. De verzoeker heeft zijn detentie als uitzonderlijk zwaar ervaren als gevolg van een reeds bestaande slechte psychische gesteldheid. Uit de inhoud van de gedingstukken – het arrest van het hof van 17 september 2018 in het bijzonder – blijkt dat de verzoeker ten tijde van het delict floridisch psychotisch was en het contact met de realiteit ernstig was verstoord, zo niet verbroken. Voorts blijkt daaruit dat de verzoeker lijdt aan een (chronisch) psychotische stoornis in het kader van schizofrenie van het paranoïde type, dan wel in het kader van een schizo-affectieve stoornis. Het gedrag van de verzoeker werd volledig gestuurd door zijn eigen belevingswereld die bepaald werd door de psychose. Gelet op voornoemde omstandigheden is voor het hof genoegzaam komen vast te staan dat de detentie voor de verzoeker zwaardere gevolgen heeft dan voor een gemiddelde gewezen verdachte wiens voorarrest achteraf bezien onterecht is gebleken.

Het hof zal op de voet van artikel 89 van het Wetboek van Strafvordering toewijzen:

- 1380 dagen à € 200,00	€ 276.000,00
-------------------------	--------------

BESLISSING

Het hof:

Kent aan de verzoeker ten laste van de Staat een vergoeding toe ten bedrage van € 276.000,00 (zegge: tweehonderdzesenzeventigduizend euro).

Aldus beslist door:

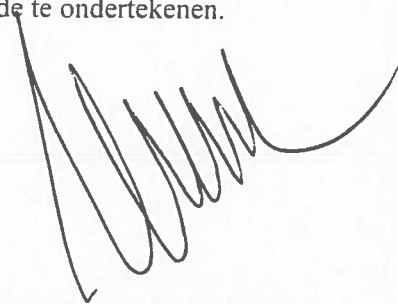
mr. M.J. Grapperhaus, voorzitter,
mr. J.P.F. Rijken en mr. A.R. Hartmann, raadsheren,
in tegenwoordigheid van mr. T.H.J. Menting, griffier, en uitgesproken ter openbare zitting

van dit gerechtshof van 21 oktober 2019.

Mr. Rijken en mr. Hartmann zijn buiten staat deze beslissing mede te ondertekenen.

Voor eensluidend afschrift
De Griffier van het Gerechtshof
te 's-Hertogenbosch

De voorzitter beveelt de tenuitvoerlegging van deze beslissing en gelast de griffier van dit hof binnen zes weken na heden aan de verzoeker te betalen een bedrag van € 276.000,00 (zegge: tweehonderdzesenzeventigduizend euro), door overmaking daarvan op rekeningnummer [REDACTED] ten name van Stichting Derdengelden XVG Advocaten te Utrecht onder referentie 2015.0652 WH.

